

MOLITVENO SLAVLJE VELIKOGA ČETVRTKA U OBITELJI U ZAPRIJEČENOSTI SUDJELOVANJA U MISI VEČERE GOSPODNJE

9. travnja 2020.

Bogoslužje Vazmenoga trodnevlja započinje Misom Večere Gospodnje. Uskraćeni za ljepotu toga jedinstvenoga zajedničkoga slavlja, kršćanska se obitelj okuplja na molitvu u kojoj se spominje: dara euharistije, dara ljubavi iskazane u činu Isusova pranja nogu apostolima, dara svećeničke službe u Crkvi, dara zajedništva s Isusom u molitvi u Getsemanskome vrtu. Svi ti »trenutci« rasvijetljeni su Isusovom ljubavlju prema ljudima i njegovim predanjem u volju Očevu, predanjem koje vodi do muke i smrti, u kojoj je prinio sebe radi našega otkupljenja.

Priliči da večerašnje slavlje bude oblikovano u okupljenosti oko obiteljskoga stola, budeći u članovima obitelji osjećaje zajedništva Crkve, okupljene oko Gospodnjega oltara. Na stolu neka bude upaljena svijeća.

UVOD

P. U ime Oca i Sina i Duha Svetoga.

S. Amen.

**P. Bog, bogat milosrđem,
koji nam je svoga jedinorođenoga Sina Isusa Krista
dao za spasitelja,
ispunio nas svojim Duhom
i okrijepio nas ljubavlju koja obnavlja svijet.**

S. Blagoslovljen Bog u vijeke.

P. Bogoslužje Velikoga četvrtka svečani je uvod u slavlje Kristova vazmenoga otajstva. U redovitim prilikama Misa Večere Gospodnje, slavljena na Veliki četvrtak uvečer, jedina je misa u župi toga dana. Ona je i zbog toga jedinstvena – jedinstvena u punome smislu riječi: jedna, jedincata, zajednička; okuplja u jedno slavlje cijelu zajednicu, sve njezine članove i sve skupine, sve svećenike i druge liturgijske služitelje. To jedinstveno slavlje pokazuje da zajedništvo Crkve izvire iz Kristova otajstva, iz njegova otkupiteljskoga predanja za spasenje cijeloga ljudskoga roda. Ove godine to zajedništvo Crkve s Gospodinom živimo na drukčiji način – u zajedništvu obitelji. Oživljujući crkvenost svoje vjere osjećamo da ni večeras nismo raspršeni, razjedinjeni, zatvoreni svatko u svoj dom i u skrovitost svoga srca, nego da smo povezani milosnim zajedništvom Kristova Duha, koji premošćuje sve udaljenosti i sve zapreke.

Premda okupljeni u krugu obitelji, večeras u ovo molitveno slavlje uključujemo cijelu Crkvu, našu (nad)biskupiju i našega (nad)biskupa, župnu zajednicu i našega župnika, sve svećenike, nositelje raznih služba u našoj zajednici, one koji se zdušno trude oko rasta naše Crkve i naše župe, ali i sve ljude koje susrećemo na nedjeljnim slavljima, s kojima zajedno molimo i koji su zajedno s nama Crkva, zajednica Kristovih vjernika.

I svećenici koji večeras slave Misu večere Gospodnje bez prisutnosti puka, nisu sami. Nisu bez nas. U euharistijski prinos uključuju i nas, naše obitelji, našu zahvalnost Gospodinu i naše potrebe. Ljepota zajedništva, koje izvire iz Kristova predanja za sve nas, okuplja nas i pomaže nam i večeras biti Kristova Crkva, Kristova obitelj.

»One noći kad bijaše predan...« To su riječi koje u Misi Večere Gospodnje zvuče posebnošću. Svako slavlje euharistije izvire iz ove noći, iz noći Isusova predanja. Ulazimo u noć Isusova predanja, u noć punu drame; ali nijedan od činâ te drame – izdaja i nijekanje Isusa, uhićenje i pogrđivanje – nije u Isusu ugasio niti zatamnio ljubav koja se predaje i koja pobjeđuje svako zlo.

Gospodin Isus dolazi večeras i na naša vrata, želi s nama blagovati svoju Pashu, očitovati nam u našim strahovima i tjeskobama svoju ljubav i svoje beskrajno predanje. Za ovim stolom sjedi i on, uvijek živ, pun ljubavi za svakoga od nas i za sve nas.

Zastanimo u tišini njegove blizine i omogućimo mu da kroz vrata naših srca uđe u naše zajedništvo i bude među nama.

P. Gospodine, koji si nam u otajstvu križa objavio Očevu ljubav
i otvorio nam put do njegove slave,
smiluj se.

S. Gospodine, smiluj se.

P. Kriste, koji nas ljubiš ljubavlju beskrajnom
i učiš nas da tvojom ljubavlju ljubimo sve ljude,
smiluj se.

S. Kriste, smiluj se.

P. Gospodine, koji nas pohađaš u našim nevoljama
i očituješ nam svoju blizinu,
smiluj se.

S. Gospodine, smiluj se.

P. Pomolimo se.

U tišini svatko pred Bogom izreče svoju osobnu nakanu koju želi unijeti u zajedničko molitveno slavlje.

**Svemogući Bože, tvoj je jedinorođeni Sin
u žrtvi križa predao sama sebe za naše spasenje
i ostavio nam otajstvo euharistije
za trajan izvor spasenja
i vrelo ljubavi kojom nas bez prestanka ljubiš.
Rasvijetli nas svojim duhom
da spoznamo cijenu svoga otkupljenja
kako bi sav naš život bio radosno uzdarje tvojoj dobroti.
Po Kristu Gospodinu našem.**

S. Amen.

ČITANJE BOŽJE RIJEČI

Ovdje su donesena biblijska čitanja predviđena za Misu Večere Gospodnje. Predlaže se da se navještaj tih odlomaka rasporedi među članovima obitelji, prema prilikama i mogućnostima. Moguće je pročitati samo tekst evanđelja

Prvo čitanje Izl 12, 1-8. 11-14

Naredbe o pashalnoj večeri.

Čitanje Knjige Izlaska

U one dane: Gospodin reče Mojsiju i Aronu u zemlji egipatskoj: »Ovaj mjesec neka vam bude početak mjesecima; neka vam bude prvi mjesec u godini. Ovo objavite svoj zajednici izraelskoj i recite: Desetog dana ovoga mjeseca neka svatko po porodici pribavi jedno živinče. Tako, jedno na kuću. Ako je porodica premalena da ga potroši, neka se ona priključi svome susjedu, najbližoj kući, prema broju osoba. Podijelite živinče prema tome koliko koja osoba može pojesti. Živinče neka bude bez mane, od jedne godine i muško. Možete izabrati bilo janje bilo kozle. Čuvajte ga do četrnaestoga dana ovoga mjeseca. A onda neka ga sva izraelska zajednica zakolje između dva sutona. Neka uzmu krvi i poškrope oba dovratnika i nadvratnik kuće u kojoj se bude blagovalo. Meso, pečeno na vatri, neka se pojedje te iste noći s beskvašnim kruhom i gorkim zeljem. A ovako ga blagujte: opasanih bokova, s obućom na nogama i sa štapom u ruci. Jedite ga žurno: to je pasha Gospodnja.

Jer te ću noći ja proći egipatskom zemljom i pobiti sve prvorođence u zemlji egipatskoj, i čovjeka i životinju. Ja, Gospodin, kaznit ću i sva egipatska božanstva. Krv neka bude znak na kućama u kojima vi budete. Gdje god spazim krv, prijeći ću vas; tako ćete izbjeći pokolju zatornomu kad se oborim na zemlju egipatsku. Taj dan neka vam bude spomendan. Slavite ga u čast Gospodinu po trajnoj uredbi od koljena do koljena.«.

Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam Ps 116, 12-13.15-18

Psalam se može čuti na poveznici: [Čaša blagoslovna mp3](#).

Pripjev: **Čaša blagoslovna zajedništvo je krvi Kristove!**

Što da uzvratim Gospodinu
za sve što mi je učinio?
Uzet ću čašu spasenja
i zazvati ime Gospodnje.

Dragocjena je u očima Gospodnjim
smrt pobožnika njegovih.
Gospodine, tvoj sam sluga, sin službenice tvoje:
ti si razriješio okove moje.

Tebi ću prinijeti žrtve zahvalne,
zazvat ću ime Gospodnje.
Izvršit ću Gospodinu zavjete svoje
pred svim pukom njegovim.

Drugo čitanje 1Kor 11, 23-26

Kad god jedete i pijete, smrt Gospodnju navješćujete.

Čitanje Prve poslanice svetoga Pavla apostola Korinćanima

Braćo: Ja od Gospodina primih što vama predadoh: Gospodin Isus one noći kad bijaše predan uze kruh, zahvalivši razlomi i reče: »Ovo je tijelo moje – za vas. Ovo činite meni na spomen.« Tako i čašu po večeri govoreći: »Ova čaša novi je Savez u mojoj krvi. Ovo činite kad god pijete, meni na spomen.« Doista, kad god jedete ovaj kruh i pijete čašu, smrt Gospodnju navješćujete dok on ne dođe.

Riječ Gospodnja.

Evandjelje Iv 13, 1-15

Do kraja ih je ljubio.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

Bijaše pred blagdan Pashe. Isus je znao da je došao njegov čas da prijeđe s ovoga svijeta Ocu, budući da je ljubio svoje, one u svijetu, do kraja ih je ljubio. I za večerom je davao već bio ubacio u srce Judi Šimuna Iškariot-skoga da ga izda. A Isus je znao da mu je Otac sve predao u ruke i da je od Boga izišao te da k Bogu ide pa usta od večere, odloži haljine, uze ubrus i opasa se. Nalije zatim vodu u praonik i počne učenicima prati noge i otirati ih ubrusom kojim je bio opasan.

Dođe tako do Šimuna Petra. A on će mu: »Gospodine! Zar ti da meni pereš noge?« Odgovori mu Isus: »Što ja činim, ti sada ne znaš, ali shvatit ćeš poslije.« Reče mu Petar: »Nećeš mi prati nogu nikada!« Isus mu odvrati: »Ako te ne operem, nećeš imati dijela sa mnom.« Nato će mu Šimun Petar: »Gospodine, onda ne samo noge, nego i ruke i glavu!« Kaže mu Isus: »Tko je okupan, ne treba drugo da opere nego noge – i sav je čist! I vi ste čisti, ali ne svi!« Jer znao je tko će ga izdati. Stoga je i rekao: »Niste svi čisti.«

Kad im dakle oprala noge, uze svoje haljine, opet sjede i reče im: »Razumijete li što sam vam učinio? Vi me zovete Učiteljem i Gospodinom. Pravo velite jer to i jesam! Ako dakle ja – Gospodin i Učitelj – vama oprah noge, treba da i vi jedni drugima perete noge. Primjer sam vam dao da i vi činite kao što ja vama učinih.«

Riječ Gospodnja.

MEDITACIJA NAD BOŽJOM RIJEČJU

Slijedi meditacija na temelju naviještenih biblijskih čitanja. Predvoditelj slavlja ili drugi roditelj mogu čitati sljedeći tekst.

Razumijete li što sam vam učinio?

Blagovavši s učenicima pashalnu gozbu, Isus »usta od večere, odloži haljine, uze ubrus i opasa se. Nalije zatim vodu u praonik i počne učenicima prati noge i otirati ih ubrusom kojim je bio opasan.« Tim riječima evanđelist Ivan pomno opisuje ono što Isus čini *nakon* oproštajne večere s učenicima.

1. Pisac evanđelja svjesno je izostavio opis pashalne gozbe, ali je detaljno zabilježio čin koji slijedi i koji rasvjetljuje i gozbu i ono što će uslijediti te noći: Isusovo prigribanje pred učenicima i pranje njihovih nogu čin je potpunoga

služenja. On, dočekan i u grad Jeruzalem uveden kao kralj, sada se objavljuje u gesti sluga: prigrbiva se pred učenicima, pere im noge i otire ih ubrusom. Ta gesta služenja uvest će ih u otkupiteljski čin njegova predanja, u otajstvo njegove muke i smrti.

Isus je *sluga* najprije kod stola: lomi i dijeli kruh, a potom pruža čašu, kazujući da su razlomljeni kruh i čaša koja se daje znak njegova služiteljskoga *predanja*, znak tijela koje se predaje i krvi koja se proljeva. Smrtna osuda pribijanja na križ i proljevanja krvi bila je predviđena samo za robove, kao što je i gesta pranja nogu pripadala robovima i slugama. Perući učenicima noge Isus preuzima *ulogu sluga* i time naviješta križ po kojemu će u potpunosti očitovati da je sluga ljudskoga spasenja. Zato će pitanje »Razumijete li što sam vam učinio?« naći u učenicima odgovor tek nakon uskrsnuća. I riječi nad kruhom i vinom i gesta pranja nogu bit će rasvijetljeni mudrošću križa.

Geste s oprostajne večere postat će spomen-čin Kristova djela otkupljenja. U slavlju euharistije te će geste okupljati učenike i u zajednici vjernika biti trajan znak njegove blizine i dara spasenja, koje provire iz žrtve križa. No, zajednica učenika razumjet će da taj otajstveni spomen nije potpun bez *djela ljubavi* i bez nesebičnosti služenja drugima. Euharistija i djela ljubavi dva su neodvojiva načina spomena na Krista, dva međusobno nadopunjujuća oblika Kristove prisutnosti u Crkvi.

2. Evanđelist Ivan piše svoje Evanđelje na prijelazu iz prvoga u drugo stoljeće kada je u kršćanskim zajednicama počelo blijedjeti jedinstvo sakramentalnoga i služiteljskoga spomena na Krista. Zajednice su se prepustile zamci dostatnosti obrednoga spomena u slavlju euharistije. Zato Ivan ne opisuje Isusove geste i riječi za stolom oprostajne večere, nego samo gestu pranja nogu. Želi istaknuti ono što se počelo zaboravljati, ono što je počelo blijedjeti u spomenu na Isusa i u svjedočenju njegove prisutnosti. Spomen na Isusovo djelo otkupljenja Crkva ne vrši samo slavljem euharistije, zajedništvom kod oltara, nego i služenjem koje očituje Božju ljubav i blizinu svakomu čovjeku. Isusovo pitanje učenicima nakon pranja nogu »Razumijete li što sam vam učinio?« za kršćane je jednako snažno i obvezujuće kao i riječi za večerom »Ovo činite meni na spomen«.

Ljubav na koju Isus poziva ne traži samo one koji su u krajnjim životnim potrebama, one koji su u oskudici, one koji nemaju ništa pa im je uvijek moguće nešto pružiti i time primiti njihovu zahvalnost. Istinska ljubav susreće uvijek *samo ljude*. Ne zato što bi bili gladni ili u potrebi, nego zato što su ljudi. Ljubav koju Isus zapovijeda nije odgovor na siromaštvo i oskudicu. *Ljubav je odgovor na*

život. U protivnom bi bogatstvo i blagostanje mogli nadomjestiti ljubav. Apostoli za stolom oproštajne gozbe nisu bili u oskudici. Nije im bilo potrebno ni jednostavno pranje nogu, jer je to čin koji se, nakon putovanja, vršio pri dolasku u kuću i prije ulaska u gozbenu dvoranu. Isus im želi reći da su potrebiti spasenja, da su potrebiti ljubavi te da će biti njegovi učenici u mjeri u kojoj budu otvoreni njegovoj ljubavi; u toj će istoj mjeri moći biti djelitelji njegove ljubavi.

U slici Isusa koji ustaje od stola, odlaže svečane blagdanske haljine, prigiba se pred učenicima i opasuje se ubrusom koji je ruho slugu, želimo vidjeti sliku Crkve, sliku naše vjernosti Kristu. Zagledani u Isusa večeras nam se valja pitati: koje nam haljine valja odložiti da bismo bili spremni služiti: haljinu oholosti i samodostatnosti, haljinu uvjerenja da smo uvijek u pravu, haljinu sigurnosti u sebe, s mišlju da nam nitko nije potreban? Imamo li dovoljno *poniznosti* zastati pred Isusovom ljubavlju i dopustiti mu da nas opere od prljavštine naših grijeha? Imamo li dovoljno *hrabrosti* prignuti se pred drugima i biti sluge ljubavi kojom ih Bog želi ljubiti upravo po nama? Hrabrost za poniznost, hrabrost za praštanje, za ljubav i služenje – odlike su vjernih Kristovih učenika.

Slijediti Isusov primjer znači othrvati se *oholosti ljubavi* i predati se *služenju ljubavi*. U iskušenju smo da pomaganjem i djelima ljubavi poželimo biti gospodari te pomislimo da smo veći i bolji od drugih zbog toga što možemo pomagati. Prepuštajući se Kristovoj mudrosti, mudrosti njegova služiteljskog prigibanja pred učenicima, shvaćamo da što više činimo dobra za druge, to više shvaćamo istinitost njegovih riječi: »Sluge smo beskorisne«. Djela ljubavi ne činimo zato što smo bolji ili sposobniji, već zato što nas je Gospodin pozvao i osposobio da budemo sluge njegove ljubavi. Djela ljubavi jesu dar za one kojima služimo, a za nas ostaju milost jer bivamo dionici nesebičnosti koju Bog u nas udahnuje i po nama dijeli. Pružajući dar, primamo milost.

3. Isusove riječi »Ovo činite meni na spomen« uzbiljuju se u svakome slavlju euharistije, ali oblikuju i svekoliko življenje Kristovih učenika. Život vjere nije odijeljen od moga djelovanja i rada, ali nije odijeljen ni od suživota s drugim ljudima. U hebrejskome jeziku riječ *život* izriče se pojmom *hajjim*, koji ima samo oblik u množini. Život je uvijek odnosna zbilja. Nitko ne živi od sebe, niti živi sâm. Istinski život jesu *životi*, odnosi, upućenost na druge. Život je odnos sa životima drugih, ali i iskren odnos prema osobnim skrivenim 'životima'. Život zatvoren u sebe i okrenut vlastitim potrebama i htijenjima, vodi u umiranje, u gašenje radosti jer radost se rađa samo iz odnosâ, iz susretanja, iz ljubavi koja se dijeli – radostnim darivanjem i služenjem.

Spremnost na služenje drugima i na svjedočenje Kristove ljubavi predmnijevaju ponajprije naše dopuštanje da nas Bog ljubi i da nas opere od naših nečistoća, da nas oslobodi od svakoga lažnoga i skrivenoga života. Petru koji se opire Isusovoj gesti Isus ne kaže »Ako ne budeš drugima prao noge...«, nego »Ako te ja ne operem, ne ćeš imati dijela sa mnom.« Dopustimo večeras Gospodinu da prigne svoje koljeno pred nama kako bi nas oprao od svega što priječi i ranjava naše zajedništvo s njim. Samo čisti i oprani, možemo biti drugim ljudima svjedoci i djelatnici njegove služiteljske ljubavi i milosti koja oslobađa.

Pitanje »Razumijete li što sam vam učinio?« pronalazi odgovor: u pouzdanju u volju Očevu i kad nas put života izvede na put križa; u ljubavi koja se ne-sebično daje, radosno služeći bližnjima; u zahvalnosti za sve dobro kojim smo obdareni; u molitvi predanja koja čuva ljepotu Božje blizine i pronalazi svjetlo za put koji je pred nama. Ono što vjerujemo i onaj u koga vjerujemo razumijevaju se svjetlom ljubavi, ljubavi djelatne, dosjetljive, služiteljske, uvijek radosne – življene iz uzdarja na beskrajnu i nedostižnu Božju ljubav prema nama.

Može se ostati nekoliko trenutaka u tišini i razmatranju. Članovi obitelji mogu i sami izreći svoj doživljaj Božje blizine i njegove ljubavi.

ISPOVIJEST VJERE

**P. Dotaknuti gestama Božje ljubavi
koja služi sve do smrti na križu,
ispovjedimo svoju vjeru:**

Svi zajedno mole Apostolsko vjerovanje:

Vjerujem u Boga, Oca svemogućega,
Stvoritelja neba i zemlje.
I u Isusa Krista, Sina njegova jedinoga, Gospodina našega,
koji je začet po Duhu Svetom,
rođen od Marije Djevice,
mučen pod Poncijem Pilatom, raspet, umro i pokopan;
sašao nad pakao, treći dan uskrsnuo od mrtvih;
uzašao na nebesa,
sjedi o desnu Boga Oca svemogućega;
odonud će doći suditi žive i mrtve.
Vjerujem u Duha Svetoga,
svetu Crkvu katoličku,
općinstvo svetih, oproštenje grijeha,
uskrsnuće tijela i život vječni. Amen.

MOLITVENE PROŠNJE:

**Okupljeni poput apostola u dvorani posljednje večere
i priznajući nesavršenost svoje ljubavi,
uputimo Ocu nebeskom svoje molitve riječima:**

Obnovi u nama svoju ljubav, Gospodine.

Molitvene zazive mogu moliti članovi obitelji naizmjenice.

Prikladno je ovdje uključiti djecu.

1. Bože, u otajstvu euharistije slavimo spomenčin Kristova predanja, po kojemu nam je otvorio vrata vječnoga života: daj da se tvoja Crkva neprestano hrani tim darom te u svijetu bude znak neba i tvoje blizine svakomu čovjeku, molimo te.
2. Bože, iz otajstva ljubavi tvoga Sina u tvojoj je Crkvi izrastao sveti red svećeništva; snagom Kristove ljubavi prodahni papu našega Franju, sve biskupe i svećenike, da u radosti predanja tebi žive dar svećeništva te svojom svetošću pridonose posvećenju tvojih vjernika i čitavoga svijeta, molimo te.
3. Bože, tvoj je Sin u znak velike ljubavi svojim učenicima oprao noge: daj i nama, njegovim učenicima, snagu iste ljubavi kako bismo u svakome čovjeku mogli prepoznati Kristovo lice te radosno služili jedni drugima, molimo te.
4. Bože, započeli smo sveto trodnevlje u kojemu slavimo veliko otajstvo svoga otkupljenja: otvori nam srca da s potpunim predanjem prigrlimo tvoga Sina te živom vjerom razmatramo njegovu muku i smrt, molimo te.
5. Bože, oprani tvojom ljubavlju, sve prihvaćamo kao tvoj dar; daj nam prihvatiti sva životna iskušenja i trpljenja i u njima otkrivati blizinu tvoje ljubavi, molimo te.
6. Bože, želimo ti povjeriti braću i sestre pogođene bolešću, one koji su ostali bez doma i sve koji trpe u osamljenosti i napuštenosti: ispuni njihova srca svojim mirom i pomози im spoznati da ih nikad ne napuštaš, molimo te.
7. Bože, tvoj je Sin, kao sluga ljudskoga spasenja prihvatio križ i smrt da sve ljude oslobodi okova smrti: otvori vrata vječnosti našoj pokojnoj braći i sestrama i primi ih za stol svoje vječne gozbe, molimo te.

P. Upravimo Ocu nebeskom svoju molitvu
iščekujući dolazak njegova Kraljevstva:

S. Oče naš, koji jesi na nebesima,
sveti se ime tvoje,
dođi kraljevstvo tvoje,
budi volja tvoja
kako na nebu tako i na zemlji.
Kruh naš svagdanji daj nam danas.
I otpusti nam duge naše
kako i mi otpuštamo dužnicima našim.
I ne uvedi nas u napast,
nego izbavi nas od zla.

P. Bože, vrelo ljubavi,
u predanju svoga jedinorođenoga Sina,
očitovao si nam veličinu svoje ljubavi.
Oslobodi nas okova koji nas priječe za potpuno predanje tebi;
rasvijetli nas mudrošću Kristova služenja
i okrijepi ljubavlju koja radosno služi
na slavu tvoga imena.
Po Kristu Gospodinu našem.

S. Amen.

DUHOVNA PRIČEST

P. Okolnosti u kojima živimo uskratile su nam u ovaj Dan euharistije pristupiti zajedništvu euharistijskoga stola. Tako naš korizmeni post i naša korizmena djela danas zaodijevaju najdublji oblik posta - »post od sakramenata«, post od euharistije. I taj 'post' može u nama probuditi pročišćenu glad i žeđ za Gospodinom, koji se Crkvi trajno daruje u svetim sakramentima, a na osobit način u daru euharistije. U nemogućnosti pristupa sakramentalnoj pričesti u dan kad se spominjemo njezinoga ustanovljenja, jasnije spoznajemo koliko je za zajedništvo potreban sakrament; spoznajemo da zajedništvo u Crkvi nije naše djelo, plod ljudskih nastojanja, nego da izrasta iz otvorenosti Kristu koji nas poziva, okuplja, prosvjetljuje, preobražava i šalje da budemo svjedoci njegove blizine.

Da bismo Krista sada mogli na duhovan način primiti u svoje duše, izre-
cimo još jednom pred njim kajanje za sve grijehе, za sve nesvršenosti i
propuste i zamolimo ga da nas opere snagom žrtve koju je prinio za naše
spasenje.

Svi zastanu kratko u tišini kajući se za grijehе. Potom svi zajedno mole zaziv:

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, smiluj nam se.
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, smiluj nam se.
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, daruj nam mir.

Potom predsjedatelj predmoli Molitvu za duhovnu pričest:

P. Gospodine Isuse Kriste,
koji si nam u otajstvu euharistije ostavio divan spomen svoje ljubavi,
u nemogućnosti da te sada primim na sakramentalan način
izričem ti svoju ljubav
i čeznuće da budem jedno s tobom;
smjerno te molim: otvori vrata moga srca
i po snazi svoga Duha nastani se u meni
kako bih osjetio ljepotu zajedništva s tobom.
Predajem ti svega sebe i sjedinjujem se s tobom.
Ne dopusti da se ikada odijelim od tebe.
Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.

S. Amen.

MOLITVA S ISUSOM U GETSEMANSKOME VRTU

Netko od odraslih ukućana pročita sljedeći evanđeoski odlomak:

Iz Evanđelja po Luki Lk 22, 39-46

Isus iziđe te se po običaju zaputi na Maslinsku goru. Za njim
pođoše i njegovi učenici. Kada dođe onamo, reče im: »Molite da ne
padnete u napast!« I otrgnu se od njih koliko bi se kamenom doba-
cilo, pade na koljena pa se molio: »Oče! Ako hoćeš, otkloni ovu
čašu od mene. Ali ne moja volja, nego tvoja neka bude!«

A ukaza mu se anđeo s neba koji ga ohrabri. A kad je bio u smrtnoj
muci, usrdnije se molio. I bijaše znoj njegov kao kaplje krvi koje
su padale na zemlju.

Usta od molitve, dođe učenicima i nađe ih snene od žalosti pa im
reče: »Što spavate? Ustanite! Molite da ne padnete u napast!«

P. Isus s učenicima dolazi na Maslinsku goru. U osamu. Nakon što je za stolom pashalne gozbe učenicima ostavio geste i riječi po kojima će ga moći trajno prepoznati, traži osamu kako bi obnovio svoje pouzdanje u nebeskoga Oca. Prije nego će biti izdan i predan u ruke svojih progonitelja, želi se sâm predati u ruke nebeskomu Ocu. Odmiče se od svojih učenika kako bi sam molio i kako bi i oni molili – sami, tražeći u sebi prostora za pouzdanje u Boga. U svakoj molitvi osjećamo zajedništvo sumolitelja, ali i osamu koja nas približava nebeskomu Ocu.

Zastanimo u tišini i molimo s Isusom koji se izručuje volji nebeskoga Oca.

Nakon kraće tišine, netko od ukućana predmoli sljedeće litanijske zazive:

LITANIJSKI ZAZIVI

Gospodine, smiluj se.

Kriste, smiluj se.

Gospodine, smiluj se.

Oče nebeski, Bože,

Sine, Otkupitelju svijeta, Bože,

Duše Sveti, Bože,

Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Isuse, koji nas vodiš u vrt svoga predanja,

Isuse, koji se u molitvi na koljena prigibaš,

Isuse, koji se u molitvi s Ocem sjedinjuješ,

Isuse, koji u molitvi predosjećaš boli svoje muke i smrti,

Isuse, koji se predaješ volji nebeskoga Oca,

Isuse, koji moliš za svoje progonitelje,

Isuse, koji s ljubavlju svima opraštaš,

Isuse, koji se znojiš krvavim znojem,

Isuse, koji radi našega spasenja prihvaćaš križ i smrt,

Isuse, koji nas učiš pouzdanju u Očevu dobrotu,

Isuse, koji nam otkrivaš Očevu volju,

Isuse, koji nas ne napuštaš u našim kušnjama i patnjama,

Isuse, koji nas s ljubavlju čekaš na pragu vječnosti,

Po svome trpljenju i mucu,

Po strahu koji ti je obuzeo srce,

Po suzama koje si za nas prolio,

Po kapljama znoja koje su bile znak tvoje muke,

Gospodine, smiluj se.

Kriste, smiluj se.

Gospodine, smiluj se.

smiluj nam se.

smiluj nam se.

smiluj nam se.

smiluj nam se.

smiluj nam se.

smiluj nam se.

smiluj nam se.

smiluj nam se.

smiluj nam se.

smiluj nam se.

smiluj nam se.

smiluj nam se.

smiluj nam se.

smiluj nam se.

smiluj nam se.

smiluj nam se.

smiluj nam se.

smiluj nam se, Isuse.

smiluj nam se, Isuse.

smiluj nam se, Isuse.

smiluj nam se, Isuse.

Po žarkoj molitvi na koljenima,
Po napuštenosti od tvojih učenika,
Po samoći koju si osjećao u trenutcima svoga predanja,
Po riječima utjehe koju si primio od svetoga anđela,

Od zaborava na tvoj dar spasenja,
Od nezahvalnosti za tvoju ljubav,
Od ravnodušnosti prema tvojoj mucu i smrti,
Od opiranja volji Božjoj,
Od zatvorenosti na zov tvoje ljubavi,
Od nespremnosti za služenje u ljubavi,
Od nijekanja tvoga imena,
Od pogrđivanja tvoga imena,
Od skrivanja dara vjere pred ljudima,
Od tvrdoće srca koje ne umije moliti,
Od pouzdanja samo u vlastite snage,
Od svake sebičnosti i oholosti,
Od zaborava na naše bližnje,

Mi, grješnici,
Da nas od grijeha oslobodiš,
Da nas pouzdanjem u volju Očevu okrijepiš,
Da nam vjeru umnožiš,
Da u nama žar molitve probudiš,
Da iskrenim kajanjem ispovjedimo svoju grješnost,
Da nas djelima pokore pročistiš,
Da nas nadom u vječni život rasvijetliš,
Da s ljubavlju prihvaćamo sve ljude,
Da umijemo strpljivo podnositi sve kušnje,
Da se trajno nadahnjujemo mudrošću križa,
Da nas za djela ljubavi osposobiš,
Da uvijek budemo svjedoci tvoje blizine,
Da budemo postojani na putu na koji nas zoveš,
Da jednom prispijemo u tvoju vječnost,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeh svijeta,
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeh svijeta,
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeh svijeta,

smiluj nam se, Isuse.
smiluj nam se, Isuse.
smiluj nam se, Isuse.
smiluj nam se, Isuse.

oslobodi nas, Isuse.
oslobodi nas, Isuse.
oslobodi nas, Isuse.
oslobodi nas, Isuse.
oslobodi nas, Isuse.
oslobodi nas, Isuse.
oslobodi nas, Isuse.
oslobodi nas, Isuse.
oslobodi nas, Isuse.
oslobodi nas, Isuse.
oslobodi nas, Isuse.
oslobodi nas, Isuse.

tebe molimo, usliši nas.
tebe molimo, usliši nas.
tebe molimo, usliši nas.
tebe molimo, usliši nas.
tebe molimo, usliši nas.
tebe molimo, usliši nas.
tebe molimo, usliši nas.
tebe molimo, usliši nas.
tebe molimo, usliši nas.
tebe molimo, usliši nas.
tebe molimo, usliši nas.
tebe molimo, usliši nas.
tebe molimo, usliši nas.
tebe molimo, usliši nas.
tebe molimo, usliši nas.

oprosti nam, Gospodine.
usliši nas, Gospodine,
smiluj nam se, Gospodine.

ZAKLJUČNA MOLITVA

P. Oče nebeski,
očitujući nam tvoje neizmjerne milosrđe
i ljubav prema nama ljudima
tvoj je ljubljani Sin predao samoga sebe za žrtvu pomirenja
da nas oslobodi grijeha i okova smrti.
Smjerno te molimo,
ražari nam srca iskrenim kajanjem za grijeha,
čvrstim pouzdanjem u tebe,
poniznim prihvaćanjem tvoje volje,
strpljivim podnošenjem kušnja,
radosnim služenjem u ljubavi
i vjernim nasljedovanjem spasitelja našega Isusa Krista
sve do dana kada stupimo pred tvoje lice.
Čuvaj nas u svojoj ljubavi
i daruj nam mjesto u svojoj vječnosti.
To te molimo po zaslugama muke tvoga Sina Isusa Krista,
koji s tobom živi i kraljuje u vijeke vjekova.

S. Amen.

Priliči da molitva na Veliki četvrtak završi u tišini, bez završnoga blagoslova, povezujući ovaj molitveni trenutak s pobožnošću koja na Veliki petak započinje u tišini. Tako dani vazmenoga trodnevlja bivaju povezani u »jedan dan«, u »Isusov čas«, koji nas od Isusova predanja, preko njegove muke i smrti, vodi do dara uskrsnuća.

Priradio:

Hrvatski institut za liturgijski pastoral pri Hrvatskoj biskupskoj konferenciji

www.hilp.hr

Zagreb, travanj 2020.